

یادداشتی از شکوفه کشوری | فعال رسانه‌ای و اجتماعی؛

هر ریال گرانی بنزین کجا می‌رود؟ | مطالبه شفافیت از وزارت نفت و دولت

همزمان با ادامه فشار معیشتی بر خانوارها، شکوفه کشوری، فعال رسانه‌ای و اجتماعی، در یادداشتی با اشاره به افزایش قیمت بنزین به لیتری ۱۰ هزار تومان، خواستار پاسخگویی رسمی درباره مقصد درآمدهای این افزایش و مبلغ هزار تومانی دریافت کد چهاررقمی یا توکن سوخت شد.

به گزارش خبرنگاران گروه اقتصاد گزارش خبر، همزمان با ادامه فشار معیشتی بر خانوارها، شکوفه کشوری، فعال رسانه‌ای و اجتماعی، در یادداشتی با اشاره به افزایش قیمت بنزین به لیتری ۱۰ هزار تومان، خواستار پاسخگویی رسمی درباره مقصد درآمدهای این افزایش و مبلغ هزار تومانی دریافت کد چهاررقمی یا توکن سوخت شد.

متن این یادداشت به شرح زیر است:

بنزین گران شد؛ حساب درآمدها کجاست؟

از جیب مردم تا حساب‌های نامرئی؛ مسئولان درباره هر ریال درآمد حاصل از گرانی بنزین پاسخ دهند

جناب آقای مسئول؛ مردم یک سؤال ساده اما جدی دارند: وقتی هزینه‌ها هر روز از جیب مردم بیشتر می‌شود، درآمد حاصل از این گرانی دقیقاً کجا می‌رود؟

افزایش قیمت بنزین به لیتری ۱۰ هزار تومان، در شرایطی اتفاق افتاده که خانوارها پیش از آن نیز زیر فشار سنگین افزایش قیمت کالاهای اساسی، مسکن، اجاره، حمل‌ونقل و خدمات قرار دارند.

بنزین فقط یک کالا نیست؛ قیمت بنزین می‌تواند بر زنجیره‌ای از هزینه‌های حمل‌ونقل، تولید و توزیع اثر بگذارد.

بنابراین نمی‌توان افزایش قیمت آن را صرفاً یک عدد جدید روی تابلوی جایگاه سوخت تلقی کرد.

اما در کنار اصل افزایش قیمت، یک سؤال مهم‌تر وجود دارد:

«درآمد حاصل از این افزایش قیمت دقیقاً کجا می‌رود؟»

اگر افزایش قیمت بنزین با هدف اصلاح اقتصادی، مدیریت مصرف یا تأمین منابع عمومی انجام شده است، مردم حق دارند بدانند:

این منابع چقدر است؟

به کدام حساب واریز می‌شود؟

چه دستگاهی مسئول مدیریت آن است؟

چه میزان از این درآمد به حمل‌ونقل عمومی اختصاص پیدا می‌کند؟

چه میزان برای حمایت از اقشار آسیب‌پذیر هزینه می‌شود؟

و مهم‌تر از همه:

سهم واقعی مردم از درآمد حاصل از این افزایش قیمت چیست؟

هزار تومان برای دریافت کد؛ هزینه خدمت یا درآمد جدید؟

موضوع دیگری که نیازمند شفاف‌سازی فوری است، دریافت مبلغ هزار تومان بابت ارسال کد چهاررقمی یا دریافت توکن سوخت است.

این مبلغ دقیقاً بابت چیست؟

مبنای قانونی دریافت آن چیست؟

چه نهادی آن را دریافت می‌کند؟

درآمد حاصل از این مبالغ به کجا واریز می‌شود؟

و مجموع دریافتی سالانه از این محل چقدر است؟

اگر این مبلغ «هزینه خدمات» است، تعرفه رسمی و مبنای محاسبه آن باید برای مردم شفاف باشد.

اگر هم درآمد عمومی است، باید محل وصول، حساب مقصد و نحوه هزینه‌کرد آن قابل نظارت باشد.

مردم حق دارند بدانند حتی مبالغ کوچک و تکرارشونده‌ای که از میلیون‌ها شهروند دریافت می‌شود، در نهایت چه سرنوشتی پیدا می‌کند.

اقتصاد را نمی‌توان با فشار بر جیب مردم اصلاح کرد

اصلاح اقتصادی زمانی می‌تواند اعتماد عمومی ایجاد کند که سه ضلع آن هم‌زمان دیده شود:

شفافیت + پاسخگویی + جبران فشار معیشتی

نمی‌توان از مردم انتظار داشت افزایش قیمت‌ها را تحمل کنند، اما درباره مقصد منابع حاصل از آن پاسخ روشنی ارائه نشود.

مردم امروز فقط نمی‌پرسند:

«بنزین چرا گران شد؟»

بلکه سؤال اساسی‌تری دارند:

«پولی که به دلیل این افزایش قیمت از جیب ما خارج می‌شود، دقیقاً کجا می‌رود و چه اثری باید در زندگی ما داشته باشد؟»

این مطالبه نه سیاسی است و نه جناحی؛ مطالبه‌ای اقتصادی، اجتماعی و مبتنی بر حق شهروندی برای دانستن است.

مسئولان باید پاسخ روشن بدهند

وزارت نفت، دولت، سازمان برنامه و دستگاه‌های مرتبط باید درباره درآمدهای ناشی از افزایش قیمت بنزین، سازوکار هزینه‌کرد آن و همچنین مبالغ دریافت‌شده بابت خدمات مرتبط با سوخت، شفاف و مستند پاسخ دهند.

مردم دیگر با عبارت‌های کلی مانند «اصلاح اقتصادی»، «مدیریت مصرف» و «تأمین منابع» قانع نمی‌شوند.

عدد می‌خواهند.

گزارش می‌خواهند.

شفافیت می‌خواهند.

و مهم‌تر از همه، می‌خواهند بدانند:

اگر قرار است مردم هزینه تصمیم‌های اقتصادی را بپردازند، چه کسی مسئول پاسخگویی درباره نتیجه این تصمیم‌هاست؟

از جیب مردم تا حساب‌های عمومی، هیچ منبعی نباید بدون توضیح و نظارت باقی بماند.

شفافیت، لطف به مردم نیست؛ حق مردم است.

شکوفه کشوری | فعال رسانه‌ای و اجتماعی